

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

I. Ne illicitae personae ad episcopatum prouehantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

*Leo episcopus, uniuersis episcopis per Cæsariensem Mauritaniam
in Africa constitutis, in Domino salutem.*

I.

CVM de ordinationibus sacerdotum quædam apud vos illicite usurpata crebrior ad nos commeantium sermo perferret, ratio pietatis exegit, vt pro solicitudine, quam vniuersæ ecclesiæ ex diuina institutione dependimus, rerum fidem studeremus agnoscere, vicem curæ nostræ proficisci entia nobis fratri & consacerdoti nostro Pontentio, * iniungentes, qui secundum scripta, quæ per ipsum ad vos direximus, de episcopis, quorum culpabilis ferebatur electio, quid veritas haberet, inquireret, nobisque omnia fideliter indicaret. Vnde quia idem plenissime notitiæ nostræ cunctæ reserauit, & sub quibus qualibusque rectoribus quædam Christi plebes in partibus prouinciae Cæsariensis habeantur sincera nobis relatione patefecit: necessarium fuit, vt dolorem cordis nostri, quo pro dominorum gregum periculis æstuamus, datis nunc quoque ad dilectionem vestram literis promeremus: mirantes tantum apud vos, per occasionem temporis impacati, aut ambientium præsumptionem, aut tumultum valuisse popularem: vt indignis quibusque & longe extra sacerdotale meritum constitutis pastorale fastigium & gubernatio ecclesiæ crederetur. Non est hoc consulere populis, sed nocere; nec præstare regimen, sed augere dñcrimen. Integritas enim præsidentium salus est subditorum, & vbi est incolumentas obedientiæ, ibi sana est forma doctrinæ. Principatus autem, quem aut seditio extorsit, aut ambitus occupauit, etiam si moribus atque actibus non offendat, ipsius tamen initii sui est perniciosus exemplo. Et difficile est, vt bono peragantur exitu, quæ malo sunt inchoata principio.

Quod si in quibuslibet ecclesiæ gradibus prouidenter scienterque curandum est, vt in Domini domo nihil sit inordinatum, nihilque præpostorum: quanto magis elaborandum est, vt in electione eius, qui supra omnes gradus constituitur, non erretur? Nam totius familie Domini status & ordo nutabit, si quod requiritur in corpore, non inueniatur in capite. Vbi est illa beati Pauli apostoli per

Distinct. 61.
Miramur
tantum.

1. quæst. 1.
Principatus
quem.

*1. Tim. 5.**Dicit. 78.
Quid est
manus.**1. Tim. 3.**Leuit. 21.
Ezech. 44.*

Spiritum Dei emissā præceptio, qua in persona Timothei omnium sacerdotum Christi numerus eruditur, & proinde vnicuique nostrum dicitur: *Manus cito nemini imposueris, neque communicaueris peccatis alienis?* Quid est ci-
 to manus imponere, nisi ante ætatem maturitatis, ante tempus examinis, ante meritum laboris, ante experien-
 tiā disciplinæ, sacerdotalē honorem tribuere non pro-
 batis? Et quid est communicare peccatis alienis, nisi ta-
 lem effici ordinantem, qualis est ille qui non * meruit or-
 dinari? Sicut enim boni operis sibi comparat fructum,
 qui rectum * sectatur in eligendo sacerdote iudicium: ita * meruit
 graui semetipsum afficit damno, qui ad suæ dignitatis col-
 legium sublimat indignum. Non enim in cuiusquam per-
 sona prætermittendum est, quod institutis generalibus continetur: nec putandus est honor ille legitimus, qui fuerit de præuaricatione collatus. Dicente enim Aposto-
 lo, vt inter alias electionis regulas, is episcopus ordinetur,
 quem vnius vxoris virum fuisse aut esse constiterit, tam sacra semper habita est ista præceptio, vt etiam de mulie-
 re sacerdotis eligendi eadem intelligatur seruanda condi-
 tio, ne forte illa, priusquam in matrimonium eius veni-
 ret, qui aliam non habuisset vxorem, alterius viri esset experta coniugium. Quis ergo dissimulare audeat, quod in tanti sacramenti perpetratur iniuriam: cum huic ma-
 gno venerandoque mysterio, ne diuinæ quide[m] legis sta-
 tuta defuerint, quibus euidenter est definitum, vt virgi-
 nem sacerdos accipiat, & alterius torum nesciat coniugis,
 quæ vxor est futura pontificis? Iam tunc enim in sacerdo-
 tibus figurabatur Christi & ecclesiæ spirituale coniugium:
 vt quoniam vir caput est mulieris, discat sponsa * Verbi * Christi
 non aliud virum nosse quam Christum, qui merito vnam
 elegit, vnam diligit, & aliam præter ipsam suo consortio
 non adiungit. Si ergo etiam in veteri testamento hæc sa-
 cerdotalium coniugiorum forma seruata est; quanto magis sub reuelata iam gratia constituti, apostolicis debe-
 mus inferire præceptis, vt quamlibet quis bonis mori-
 bus præditus, & sanctis operibus inueniatur ornatus, ne-
 quaquam tamen, vel ad diaconii gradum, vel ad presby-
 terii honorem, vel ad episcopatus culmen ascendat, si
 aut ipsum non vnius vxoris virum, aut vxorem eius non
 vnius

vnius viri fuisse claruerit? Monente vero Apostolo atque dicente: *Et hi autem probentur primum, & sic ministrant*, quid ^{1. Tim. 3.} aliud intelligendum in hoc putamus, nisi ut in his prouectionibus non solum matrimoniorum castimoniam, sed etiam laborum merita cogitemus, ne aut a baptismō rūdibus, aut a sacerulari actū repente conuersis, officium pastorale credatur, cum omnis gradus militiæ Christianæ de incrementis profectuum debeat aestimari, an possint cuiquam maiora committi? Merito sanctorum patrum venerabiles sanctiones, cum de sacerdotum electione loquerentur, eos demum idoneos sacris administrationibus censuerunt, quorum omnis ætas, a puerilibus exordiis usque ad prouectiores annos per disciplinæ ecclesiasticæ stipendia cucurisset, ut vnicuique testimonitum prior vita præberet: nec posset de eius prouectione dubitari, cui pro laboribus multis, pro castis moribus, pro aetibus strenuis, celsioris loci præmium deberetur. Si enim ad honores mundi sine suffragio temporis, sine merito laboris, indignum est peruenire, & notari ambitus solent, quos probitatis documenta non adiuuant: quam diligens & quam prudens habenda est dispensatio diuinorum munierum, & cœlestium dignitatum, ne in aliquo apostolica & canonica Decreta violentur, & his ecclesia Domini regenda credatur, qui legitimarum institutionum nescii, & totius humilitatis ignari, non ab infimis sumere incrementum, sed a summis volunt habere principium? cum valde iniquum sit & absurdum, ut imperiti magistris, noui antiquis, & rudes præferantur emeritis. *In domo quidem* ^{2. Tim. 2.} magna necesse est (sicut Apostolus disserit) ut vasa diuersa sint, quædam aurea & argentea, quædam vero lignea & fictilia: sed horum ministerium pro materiæ qualitate discernitur, nec qui est preciosorum, idem usus est & vilium. Nam ordinata erunt omnia, si fictilia aureis, & lignea præferantur argenteis. Sicut autem in ligneis & fictilibus eorum hominum species figurantur qui nullis adhuc virtutibus nitent: ita in aureis & argenteis hi sine dubio declarantur, qui per longæ eruditioñis ignem, & per fornacem diuturni laboris excocti, aurum probatum & argentum purum esse meruerunt. Quibus si merces pro deuotione non redditur, omnis ecclesiastica disciplina resolutur,

Concil. Tom. 7.

B b

*Dist. 61.
Miramur
tantum.*

omnis ordo turbatur: dum in ecclesia, qui nullum subie-
re ministerium, peruerso eligentium iudicio indebitum
obtinent principatum. Cum ergo inter vos tantum va-
luerint, aut studia popularium, aut ambitus superbo-
rum, vt non solum laicos, sed etiam secundarum vxo-
rum viros, aut viduarum maritos ad officium cognosca-

1. quæst. 7.
Exigunt
cauſæ.

* apertif.
ſimile

prouectos: nonne * aptissimæ exigunt cauſæ, vt ecclesiæ, in quibus ista commissa sunt, iudicio ſe-
uieriore purgentur, & non solum in tales præfuleſ, ſed et-
iam in ordinatores eorum vltio competens proferatur? Sed circumſtant nos hinc mansuetudo clementiæ, hinc
Pſal. 14.
censura iuſtiæ. Et quia *vniuersæ viæ Domini misericordia & veritas*, cogimur ſecundum ſedis apostolicae pietatem, ita noſtram temperare ſententiam, vt trutinato ponde-
re delictorum, quæ conſtat non vnius eſſe mensuræ, quæ-
dam definiamus vtcumque toleranda, quædam vero pe-
nitus amputanda. Eos enim, qui vel ſecundas nuptias in-
ierunt, vel viduarum ſe coniugio ſociarunt, nec aposto-
lica, nec legalis auctoritas, ſacerdotium obtinere per-
mittit: & multo magis illum, ſi fuerit uestro iudicio con-
futatus, qui (ſicut ad nos relatum eſt) duarum ſimul eſt
maritus vxorum, vel * iſtum, qui a prima vxore dimiſſus,
alteram duxiſſe perhibetur, priuandum honore decerni-
mus. Ceteros vero, quorum prouectio hoc tantum re-
prehenſionis incurrit, quod ex laicis ad officium episco-
pale delecti ſunt, neque ex hoc quod vxores habeant po-
ſunt eſſe culpabiles, fuſceptum ſacerdotium tenere per-
mittimus: non præiudicantes apostolicae ſedis ſtatutis,
nec præceſſorum noſtrorum noſtrisque Decretis, quibus
ſalubriter ſtatutum eſt, ne primum, vel ſecundum, aut
tertium in ecclesia gradum quisquam laicorum, quibus-
libet ſuffragiis fultus, ascendaſt, priuquam ad hoc me-
ritum per legitima augmenta perueniat. Quod enim
nunc vtcumque patimur eſſe veniale, inultum poſt-
modum eſſe non poterit, ſi quisquam id, quod omni-
no interdicimus, vſurpare præſumpferit: quia remiſſio
peccati, non dat licentiam delinquendi, nec quod po-
tuit aliqua ratione concedi, fas erit amplius impune
committi.

1. quæſt. 7.
Exigunt
cauſæ.

* illum
qui pri-
ma vro
dimilla

1. quæſt. 7.
Exigunt
cauſæ.